

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/171/2019
Identifikačné číslo spisu: 8116207554
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8116207554.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ P. X. S., bývajúceho v V., K. X. Q. X, 2/ X. B., bývajúceho v V., K. X. Q. X, 3/ X. O., bývajúceho v V., K. X. Q. X, proti žalovanému Virtuálnemu správcovi budov s. r. o., so sídlom v Prešove, Jarková 31, IČO: 44 526 890, o neplatnosť hlasovania schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24 C 62/2016, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. októbra 2018 sp. zn. 3 Co 103/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 5. februára 2018 č. k. 24 C 62/2016-216 I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali zrušenia hlasovania zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 17. marca 2016, II. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Prešove z 3. augusta 2016 sp. zn. 2 Co 129/2016, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa vykonávania úkonov z tejto schôdze až do vydania právoplatného rozhodnutia, III. priznal žalovanému vo vzťahu k žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 8 ods. 1, § 8 b/ ods. 1, § 14 ods. 1, 2, 6, 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“) uviedol, že žalovaný ako správca bytového domu nemá vecnú pasívnu legitimáciu v spore o určenie neplatnosti uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov na základe hlasovania v nej obsiahnutom, nakoľko je to rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nie správcu. Zdôraznil preto, že takéhoto rozhodnutia vo veci by sa prehlasovaní vlastníci bytov a nebytových priestorov mohli dovolávať nie proti správcovi, ale proti tým, ktorí majú právo hlasovať, t. j. proti konkrétnym vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Záverom súd prvej inštancie zhrnul, že rozhodnutia prijaté na schôdzi vlastníkov bytov dňa 17. marca 2016 zaväzujú všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, a preto žaloba o určenie

neplatnosti hlasovania resp. zrušenie týchto rozhodnutí, podľa ustanovenia § 14 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. musí smerovať proti všetkým ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Súd prvej inštancie dodal, že postupom podľa § 335 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) zároveň rozhodol aj o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného odvolacím súdom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom zo 16. októbra 2018 sp. zn. 3 Co 103/2018 rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil; rozhodol tiež o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dodal, že žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaný, keďže nie je nositeľom hmotného práva, ktoré bolo predmetom tohto konania. Ako odvolací súd ďalej uviedol vzhľadom na skutočnosť, že prijaté rozhodnutie zaväzuje všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, musí potom žaloba na určenie neplatnosti prijatého rozhodnutia alebo o zrušení alebo aj podľa § 14 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. smerovať proti všetkým ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Záverom odvolací súd skonštatoval správnosť postupu súdu prvej inštancie, ak v konaní ustálil, že žalobcovia v priebehu konania žiadali rozhodnúť o určenie neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 17. marca 2016 (petit žaloby). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/, 2/, 3/ (ďalej aj „dovolateľa“ alebo „žalobcovia“) dovolanie nemajúce náležitosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) predovšetkým skúmal, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C.s.p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C.s.p.

5. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (viď § 429 ods. 1 veta prvá C.s.p.). Podľa § 429 ods. 2 C.s.p. povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

6. V danom prípade odvolací súd v zmysle § 393 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozhodnutí žalobcov riadne poučil podľa § 428 C.s.p. o náležitostiach dovolania a aj o povinnom zastúpení dovolateľa advokátom a o nutnosti spísania dovolania a ďalších podaní dovolateľa týmto kvalifikovaným zástupcom.

7. Vzhľadom k tomu, že v danej veci dovolatelia nepreukázali požadované právnické vzdelanie a k podanému dovolaniu nepriložili ani plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, súd prvej inštancie uznesením z 11. decembra 2018 č. k. 24 C 62/2016-248 (dorúčeným do vlastných rúk žalobcovi 1/ 7. januára 2019, žalobcovi 2/ 20. decembra 2018 a žalobcovi 3/ 20. decembra 2018) vyzval dovolateľov k odstráneniu väd podania a na predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi. Zároveň ich poučil o nutnosti zastúpenia v dovolacom konaní advokátom a o následku neodstránenia nedostatku povinného zastúpenia advokátom. Žalobcovia boli nečinní a v lehote určenej súdom vady dovolania, na odstránenie ktorých boli vyzvaní súdom prvej inštancie, neodstránili.

8. I napriek náležitému poučeniu zo strany odvolacieho súdu ako aj okresného súdu je z obsahu spisu zrejmé, že dovolatelia nepreukázali zastúpenie advokátom v dovolacom konaní a ani nepreukázali zodpovedajúce právnické vzdelanie (§ 429 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 468 C.s.p.).

9. So zreteľom na to, že v posudzovanej veci nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 429 ods. 1 C.s.p., pričom nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcov podľa § 447 písm. e/ C.s.p. pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania, bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalobca v dovolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

12. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

13. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 453 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018, R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.